

РЕШЕНИЕ

№ 1431

гр. София, 01.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 06.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **11074** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 128 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Б. Й., с адрес: [населено място], общ. Д., [улица], срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО /УП/ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. с изх. № 02-050-6500/2876/02.10.2011г. от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция /ДФЗ-РА/, по заявление с У. 05/210510/35870, с което му се отказва финансово подпомагане, както следва: по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ - сума в размер 91708,77 лева; по схемите за национални доплащания на площ /СНДП/ - сума в размер на 50 168,24 лева; общо – 141 877,01 лева.

Жалбоподателят твърди, че УП е издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните разпоредби на националното законодателство, както и приложимото европейско право. Извежда се довод, че липсата на фактически основания не може да се преодолее с посочването на правни, доколкото не е пояснен начинът, по който е формирана недопустимата площ от 122,84 ха. ДФЗ-РА бил допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, като не е изпълнил задълженията, визирани в чл. 28, чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от АПК. Нарушени били принципите на административния процес. Претендира отмяна на УП.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, моли жалбата да бъде уважена вкл. по представените писмени бележки. Претендират се направените по делото разноси.

Ответникът, Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, чрез процесуалния си представител, моли съда жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и направените съдебни разноси. Прави възражение за прекомерност на адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, депозирана на срок.

Разгледана по същество, същата е частично основателна.

Съдът установява, че жалбоподателят като земеделски производител е подал заявление У. 05/210510/35870 за кампания 2010г. за 37бр. блокове на земеделски стопанства /БЗС/ с обща площ от 501,29ха. По СЕПП е поискана финансова помощ в размер на 91708,77 лева, а по СНДП - финансова помощ в размер на 50 168,24 лева. Сумата с общ размер 141 877,01 лева е неоторизирана, следователно и неизплатена.

Отказът на Изпълнителния директор на ДФЗ-РА е мотивиран, както следва:

По СЕПП: на основание чл. 43, ал. 3, т. 4 от Закон за подпомагане на земеделски производители /ЗПЗП/ при проверки на място, извършени от Технически инспекторат към ДФЗ-РА се установят площи, които кандидатът не стопанисва, а именно:

1. БЗС с декларирана площ от 10,59ха, недопустима площ - 0,01ха;
2. БЗС с декларирана площ от 57,99ха, недопустима площ - 47,09ха;
3. БЗС с декларирана площ от 2,91ха, недопустима площ – 0,12ха;
4. БЗС с декларирана площ от 28,80ха, недопустима площ – 12,40ха.

На основание чл. 43, ал. 3, т. 4 във връзка с чл. 37, ал. 2 от ЗПЗП и чл. 28, ал. 1 от Регламент № 1122/2009г. е проверена площта на парцелите, като след извършените административни проверки се установява, че кандидатът е заявил площи, които не стопанисва, а именно:

1. БЗС с декларирана площ от 0,57ха, недопустима площ – 0,57ха;
2. БЗС с декларирана площ от 4,68, недопустима площ – 4,68ха;
3. БЗС с декларирана площ от 22,68ха, недопустима площ – 22,68ха;
4. БЗС с декларирана площ от 35,29ха, недопустима площ – 35,29ха.

Общият размер на наддекларираната/недопустимата/ площ е 122,84ха. На стр. 5 от УП /съгласно чл. 58 от Регламент № 1122/2009г. е посочен процент на наддеклариране – 32,46 %. Предвид това се установява санкционирана площ 378,45ха, равна на установената площ, като исканата сума в размер на 91708,77 лева не се оторизира, съответно и изплаща.

По СНДП: на основание чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП при проверки на място, извършени от Технически инспекторат към ДФЗ-РА се установя, че кандидатът е заявил повече площи от установените, а именно:

1. БЗС с декларирана площ от 10,59ха, недопустима площ - 0,01ха;
2. БЗС с декларирана площ от 57,99ха, недопустима площ - 47,09ха;
3. БЗС с декларирана площ от 2,91ха, недопустима площ – 0,12ха;

4. БЗС с декларирана площ от 28,80ха, недопустима площ – 12,40ха. На основание чл. 47, ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 47, ал. 1 от ЗПЗП и чл. 28, ал. 1 от Регламент № 1122/2009г. е проверена площта на парцелите, като след извършените административни проверки се установява, че кандидатът е заявил повече площи от установените, а именно:

1. БЗС с декларирана площ от 0,57ха, недопустима площ – 0,57ха;
2. БЗС с декларирана площ от 4,68, недопустима площ – 4,68ха;
3. БЗС с декларирана площ от 22,68ха, недопустима площ – 22,68ха;
4. БЗС с декларирана площ от 35,29ха, недопустима площ – 35,29ха.

Общият размер на наддекларираната/недопустимата/ площ е 122,84ха. На стр. 5 от УП /съгласно чл. 58 от Регламент № 1122/2009г./ е посочен процент на наддеклариране – 32,46 %. Предвид това се установява санкционирана площ 378,45ха, равна на установената площ, като исканата сума в размер на 50 168,24 лева не се оторизира, съответно и изплаща.

С оглед на това, че процентното отношение на недопустимата към установената площ е в рамките от 20% до 50%, ДФЗ-РА налага санкции за СЕПП и СНДП на основание чл. 58 от Регламент № 1122/2009г., общо в размер на 141 877,01 лева.

Съдът с оглед изложеното намира следното: на първо място не се възприемат възраженията за процесуални нарушения, тъй като се касае за акт, в който са изложени фактически основания макар и в табличен вид. Излагането на конкретните данни не е осуетило правото на жалбоподателката да узнае защо има отказ, тъй като точно са описани недопустимите площи и причините за това.

По същество- следва да се съобразят доказателства събрани по делото. Относно изслушаните свидетелски показания на Х. П. Д. съдът ги кредитира изцяло. От тях се установява, че е правен опит да се уведоми жалбоподателката за извършената проверка вкл. на място, но нито тя, нито неин представител е бил открит. Приемат се и показанията в частта за самото извършване на проверката, че същата е осъществена с Д. Пи Ес устройство, като на място е установено от свидетеля, че половината площ заявена като дълбока оран, не се обработва. Свидетелят посочва, че е установил висока тревна растителност. Съдът изцяло кредитира показанията на свидетеля относно начина на извършване на проверката, без оглед на това, че лицето е ветеринарен лекар. Същото е обучено как да работи с Д. Пи Ес устройство, след като го е използвало и е направило констатации следствие на въведените преди това и заявени от жалбоподателката параметри за площи на парцелите. В тази насока свидетелят подробно разяснява механизма на ползване на устройството.

Относно показанията на св.И., същите следва частично да бъдат кредитирани, доколкото лицето е брат на жалбоподателката и се занимава непосредствено със земеделския процес. В случая - досежно това дали лицето е търсено при проверката –се кредитират показанията на св.Д., тъй като се касае за малко населено място, за проверка извършвана в конкретен период, поради което- логично е, ако непознато лице прави измервания /макар и извън селото/ засегнатите лица, ако са в селото, да узнаят. Дори да не бяха кредитирани показанията на И.-следва да се има предвид, че съгласно константната съдебна практика – неуведомяването на страната за проверките на място –не се счита за процесуално нарушение, доколкото няма изискване по закон –тя да бъде уведомявана. Относно наличието на растителност –съдът също кредитира показанията на св.Д.. При повторния разпит –същият пояснява, че по указания на ДФЗ, когато на определена площ има храсти над 50см. и над 50на брой

–се счита теренът за необработен. Свидетелят е категоричен, че е имало такава растителност и то от предходната година т.е. не новоизрастнали храстчета, вкл. ако е имало оран през м.февруари. Не се кредитират показанията на св.И. в тази част по същите съображения изложени по-горе, че лицето е заинтересовано.

Във връзка с последното –трябва да се има предвид, че в.л. Х. в своето заключение посочва, че високата тревна растителност върху БЗС с площ 4,68ха и 57,99ха и „тръни и висока тревна растителност” върху БЗС с площ от 22,68ха, е възможно да е следствие на естествени процеси в почвата, оставена като угар и изорана през месец февруари-март на 2010г. Заключениеето обаче не следва да бъде кредитирано в цялост, поради наличието на противоречия с приложения по делото доказателствен материал, в т.ч. и изслушаната СТЕ на в.л. инж. К.. По отношение на БЗС с площ 4,68ха в.л. К. установява, че същият не е заснеман, тъй като представлява изцяло неподдържана площ. По отношение на БЗС с площ от 22,68ха в.л. К. установява, че заснемане не е извършено, като същият е обрасъл с тръни и висока тревна растителност. Следва да се има предвид, че и на двата имота са извършени проверки на място по визуален метод, обективирани в контролен лист /л.24-37 от делото/ и допълнение към СТЕ /л.220-221 от делото/, изготвено от в.л. инж. К..

Съдът кредитира заключението на в.л. инж. К., защото същото е всеобхватно и се основана на цялостния преглед на доказателствата по делото за заявените площи вкл. са направени сравнения с данни от предходните години. С оглед на изложеното –в заключението подробно са посочени кои от декларираните от жалбоподателката имоти са приети за недопустими и каква площ от тях следва да бъде подпомогната /л. 212-214 и л. 217 от делото/. В тази връзка се установява, че жалбоподателката е подала заявление за 37 БЗС с обща площ от 501,29ха. Констатира се от в.л. застъпване по отношение на два от заявените имоти, което не е отстранено. Следва да се има предвид, че при извършената проверка в Министерство на земеделието и храните в.л. е използвало, изготвени през май 2010г. снимки /л. 63-92 и л. 105-107 по делото/, както и наличните снимкови материали от предходните години, слоя на подходящите за подпомагане земи за 2009г. и протоколи от извършени от общинските служби теренни проверки.

В заключение - на таблица № 2 на СТЕ /стр. 218 от делото/ в.л. посочва кои от цитираните по-горе 8 БЗС се различават по недопустима площ, а именно:

БЗС с площ 10,59ха, от които 0,01ха са установени като недопустими от ответника. За същия парцел в.л. констатира допустима площ от 10,59ха и недопустима - 0,00ха, като при измерване на място общата площ на парцела е 11,12ха, т.е. в повече от заявените 10,59ха, а недопустимата площ с размер 0,01ха попада в толеранса на извършените измервания и същата не следва да бъде санкционирана. Изводът следва да бъде приет и предвид дадените разяснения с допълнение към СТЕ на в.л. инж. К. /л. 221 от делото/.

Също за БЗС с площ от 57,99 ха, от които 47,09ха са установени като недопустими от ответника. За същия парцел в.л. констатира допустима площ от 57,99 ха и недопустима - 0,00ха, като при проверката на място, извършена август месец, се констатира наличие на тревна растителност в част от БЗС, а парцелът е бил заявен като угар. Изводът следва да бъде приет и поради съответствието му с допълнение към СТЕ на в.л. инж. К. /л. 220-221 от делото/. и изложеното по-горе заключение на в.л. Х. /л. 224-225/.

По двете мерки в.л. изчислява недопустимата площ 75,74ха, което е с 47,10ха

по-малко от установеното като недопустимо от ответника. Процентът на наддеклариране, изчислен от в.л., е 17,80%, което се различава с 14,66% от посочения в УП.

В следствие на констатираното несъответствие и на основание чл. 58 от Регламент № 1122/2009г., когато процентното отношение на недопустимата площ към установената е в рамките от 3% до 20%, санкционираната площ е равна на удвоения размер на наддекларираната площ, а именно удвоеният размер на недопустимата площ $75,74 \text{ ха} \times 2 = 151,48 \text{ ха}$ /. Следователно, санкционираната площ, посочена в УП, е с 226,97ха повече.

С оглед всичко изложено, доколкото ДФЗ-РА е компетентен да постанови оспорения акт, не е допуснал процесуални нарушения при издаването му, а жалбата е частично основателна, административната преписка следва да се върне на ответника за произнасяне в срок за изплащане на дължимата парична помощ и по двете мерки за установените площи в размер от 349,81ха.

Относно разноските: направено е искане за разноски от двете страни. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева на основание Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и възнаграждение за съдебна експертиза в размер на 200 лева – или общо 350 лева. Жалбоподателката претендира 2,80 лева държавна такса ксерокопие, възнаграждение за съдебна експертиза – 150 лева и адвокатски хонорар в размер на 4000 лева, уговорен и платен, видно от приложен договор за правна помощ /л. 133 от делото/. С оглед на последното – от ответника е направеното от ответника възражение за прекомерност на разноските на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с § 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г., което възражение е основателно, доколкото прекомерен е размерът три пъти над минималния определен по чл.7, ал.1 т.4 от Наредба №1/2004г. /като неоченяем, доколкото производството не е исково, а административно- при наличие на служебно начало, с доказателствена тежест върху ответника, вкл. с проста такса за образуване на делото от 10лв., поради което не се приема, че адв.хонорар следва да бъде определен по правилата за оценяемите искове с оглед отказана сума/ т.е. над 450лв. и следователно следва да се приеме за 502,80лв., че жалбоподателката е направила разноски. Предвид това, че и по двете мерки има връщане на преписката и жалбата е частично основателно по компенсация следва ответникът да се осъди да заплати на жалбоподателката 152,80лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 28-ми състав,

РЕШИ:

По жалба на В. Б. Й., с адрес: [населено място], общ. Д., [улица],

1. **УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО** за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. с изх. № 02-050-6500/2876/02.10.2011г. от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, по заявление с У. 05/210510/35870.

В ЧАСТТА, с която му се отказва финансово подпомагане за площи в размер от 349,81ха по СЕПП и СНДП.

ВРЪЩА преписката на ответника за произнасяне в 14-дневен срок, определен по чл. 174 от АПК и по задължителните указания в мотивите.

2. **ОТХВЪРЛЯ** жалбата по оспорването на писмото в останалата му част.

ОСЪЖДА ответникът да заплати на жалбоподателя В. Б. Й. по компенсация сумата в размер на 152,80лв.лева.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му чрез настоящия съд пред ВАС. Преписи.

Съдия: